

gang, der sikrer grundlaget for en bæredygtig økonomisk og social udvikling.

Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at vi i Det Radikale Venstre fuldt og helt støtter de nuværende danske bidrag, det gælder både den militære såvel som den civile indsats.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter halvandet år kan det være en rimelig og god ting, at Folketinget har lejlighed til at have en debat og gøre status over en væsentlig ting. Hvad der så mere præcist er Dansk Folkepartis mere konkrete politiske hensigt med at rejse forespørgslen får så stå hen i tågerne, men jeg synes, det er fint at få en debat.

Og i den forbindelse var det jo sådan, at Enhedslisten havde sine reservationer, dengang et stort flertal vedtog at give regeringen mandatar til at sende styrken af sted. I dag er situationen jo den, at nogle af de problemer, som vi påpegede, stadig væk ligger der som en risiko. Selv om der er sket væsentlige fremskridt, først og fremmest afholdelsen af lokalvalgene, står vi stadig væk med det problem, at vi har et dobbelt mandat, et mandat, der drejer sig om det multietniske, som Enhedslisten naturligvis støtter fuldt ud, og hvor der er et bredt flertal for, at det skal sikres, at alle befolkningsgrupper, også det serbiske mindretal, kan bo trygt og fredeligt i deres eget land.

Men vi har altså også det problem, at de vestlige lande har vedtaget et grundlag, som ikke løser spørgsmålet om Kosovos selvbestemmelse, og deri ligger desværre kimen til mulige fremtidige konflikter i området. Det er jo ganske vist sådan, at de, der blev valgt ved lokalvalget, på mange måder er mere moderate, men de er jo ikke i tvivl om én bestemt ting, nemlig at de ønsker, at Kosova får sin selvbestemmelsesret og selv kan bestemme sin fremtid.

Der bør fra de vestlige landes side være en vilje til at imødekomme det efter min mening meget enkle krav, at Kosova selv må kunne beslutte sin fremtid. Ligesom f.eks. Færøerne også selv må have retten til at bestemme, hvorvidt de vil være en del af det danske rige, ja, så må Kosova altså også have retten til at bestemme, hvorvidt de vil være en del af en jugoslavisk føderation i en eller anden form. Og dér synes jeg altså det store uløste, politiske problem – også for den danske regering – stadig væk ligger.

Der er næppe nogen tvivl om, at de danske styrker har gjort en indsats, der også sammenlignet med indsatsen fra andre landes styrker

internationalt står sig godt. Dér er jeg enig i de bemærkninger, der er blevet fremlagt, om, at danske styrker også i visse situationer har håndteret tingene mere behændigt end visse andre. Det er der jo grund til at glæde sig over. Og på den baggrund har vi heller ikke tænkt os at fremsætte noget forslag om, at de danske styrker skal trækkes hjem. Det tror jeg heller ikke ville være nyttigt i situationen.

Men vi vil altså opfordre regeringen til meget nøje at overveje selvbestemmelsessspørgsmålet og de problemer, der kan opstå, hvis man underkuer Kosovos diskussion om selvbestemmelsesretten, for hvis ikke man får løst den del af det politiske problem, kan man meget hurtigt komme fra ondt til værre i det område. Den nye regering, som er valgt, den nye præsident, som er valgt i Serbien, har jo ikke ændret Serbiens linje over for Kosova, desværre, og har ikke helt forståelse for det problem, som vi her står med.

Så der ligger altså nogle uløste problemer. Jeg håber, at ministeren kan sige lidt om det som en kommentar, men jeg synes, hvis man skulle rejse en forespørgsel i dag, at det så var det tema, som den burde have, og som jeg håber ministeren så vil kommentere.

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti støttede i sin tid, at Danmark skulle yde et bidrag til KFOR-styrken. Vi mener fortsat, at det var en rigtig beslutning, vi traf sidste år i Folketinget, og vi mener fortsat, det er rigtigt, at vi er til stede i Kosovo. KFOR-styrken har bidraget til en fredelig udvikling i regionen og senest til, at der også har kunnet afholdes fredelige valg.

Danmark har ydet et stort bidrag lige fra starten af. Det er vi sådan set stolte af. Et bidrag, som så også er blevet justeret i takt med udviklingen, som den er forløbet – positivt – i regionen.

Og derfor synes jeg, det er vigtig at understrege, at hverken Folketinget eller regeringen i den her sammenhæng eller det internationale samfund har skruet hovedet af for at tage det under armen og så bare lade, som om der over hovedet ikke er sket noget i regionen. Der er sket meget. Og bidragene er netop også som følge heraf blevet justeret hen ad vejen.

Formuleringen af forespørgslen antyder jo mere eller mindre, at det skulle være på tide, at Danmark trak sit bidrag tilbage, hvis ikke man ligefrem fra Dansk Folkepartis side mener, at hele styrken kunne trækkes tilbage. Dét finder